

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Postica Natalia xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.10.2017 – 22.01.2020;

Instanța de apel: 20.02.2020 – 02.06.2021;

Instanța de recurs: 23.08.2021 – 08.12.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2020, Postica Natalia a fost achitată de sub învinuirea înaintată în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Postica Natalia a fost învinuită de către organul de urmărire penală pentru faptul că, în perioada cuprinsă între 10-20 iulie 2017, ziua și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în urma unei înțelegeri prealabile cu altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare în procedură separată, de comun acord, prin acces liber în gospodăria cet. Cujba Maria amplasată în xxxx, au sustras pe ascuns un butoi din lemn cu volumul de 250 litri, în valoare de 2 500 lei, o cadă din lemn cu volumul de 500 litri, în valoare de 4 500 lei, o cratiță din metal cu volumul de 10 litri, în valoare de 250 lei și 80 borcane din sticlă în valoare de 750 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Cujba Maria Alexandru, o daună materială considerabilă în sumă totală de 8 000 lei.

Astfel, acțiunile lui Postica Natalia au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, furtul, și anume, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Postica Natalia să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, și să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe termen de 1 an, iar în baza

art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a examinat probele prezentate de acuzare, însă, eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatei și a emis neîntemeiat o sentință de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acuzarea menționează că, la adoptarea sentinței instanța nu a respectat dispozițiile art.101 Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru judecată.

Consideră că, instanța a pus la adoptarea sentinței doar versiunea înaintată de inculpată și ale martorilor Postica Nicolae, Dubinina Maria și Caraman Natalia, care nu au fost martori oculari, constatând ca veridice faptele menționate de aceștia precum „ *...a venit Postica Ion cu o căruță în care erau un butoi și o cadă din lemn...Postica Ion a întrebat de fratele Postica Nicolae, la ce Postica Natalia i-a spus că soțul doarme... când Postica Nicolae a ieșit și a văzut cada și butoiul ... Postica Ion s-a exprimat că lui Cujba Maria îi ajunge*”, și a apreciat drept subiective declarațiile lui Postica Ion și Cujba Dumitru care au fost martori oculari și au declarat că „*Postica Natalia împreună cu fiul ei Postica Andrian*”, iar ulterior a declarat că „ *...cu Postica Ion, prin acces liber din gospodăria lui Cujba Maria din s. Voroteș r-nul Orhei, au sustras un butoi din lemn, o cadă din lemn, o cratiță din metal și borcane din sticlă.*”

La fel, acuzarea menționează că, instanța a dat prioritate veridică declarațiilor inculpatei, care sunt contradictorii cu celelalte probe administrate pe cauză și nu a dat o apreciere justă declarațiilor martorilor Cujba Dumitru și Postica Ion, care au fost martori oculari, și care atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată au declarat faptul că Postica Natalia a mers la casa ce aparține cet. Cujba Maria, de unde prin acces liber, a sustras împreună cu Postica Ion, bunuri ce aparțin cet. Cujba Maria, cazându-i acesteia un prejudiciu material, daună materială pricinuită fiind în proporții considerabile. Prima instanță greșit a conchis însă că declarațiile martorilor Cujba Dumitru și Postica Ion sunt părtinitoare și subiective, or, aceste declarații confirmă cu certitudine că infracțiunea de sustragere a fost comisă anume de către inculpata Postica Natalia împreună cu Postica Ion.

A mai susținut acuzarea că, declarațiile inculpatei nu pot fi apreciate ca fiind veridice, întrucât acestea au scop de apărare, iar martorii Postica Nicolae, Dubinina Maria și Caraman Natalia au dat declarații în favoarea lui Postica Natalia, deoarece aceștia sunt în relații de prietenie cu inculpata și au depus declarații părtinitoare.

În opinia acuzării, declarațiile inculpatei Postica Natalia nu pot fi puse la baza sentinței de achitare, întrucât aceasta nu și-a recunoscut vina, deși a înaintat o versiune precum că butoaiile i-au fost aduse la domiciliu în luna iunie 2018 de către Postica Ion cumnatul, declarațiile ei vin în contradicție cu materialele cauzei penale și chiar cu declarațiile martorilor Dubinina Maria și Postica Nicolae, respectiv acestea urmau a fi apreciate critic de instanță, deoarece nu au fost susținute printr-un suport probant, mai ales că inculpata, conform legislației, nu poartă răspundere

pentru declarații mincinoase.

Consideră că, declarațiile părții vătămate Cujba Maria, cât și declarațiile martorilor oculari Cujba Dumitru și Postica Ion confirmă modul în care a avut loc sustragerea bunurilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că la solicitarea procurorului, în ședința instanței de apel au fost audiați din nou partea vătămată Cujba Maria și martorul Postica Ion, precum și inculpata Postica Natalia, și totodată, la cererea procurorului au fost citite în ședința instanței de apel, declarațiile martorilor Postica Nicolae, Boțolan Vera, Cujba Dumitru, Arvat Mariana, Dubinina Maria, Caraman Natalia și Boțilan Svetlana, care au fost audiați în prima instanță, și probele materiale examinate în cadrul ședinței primei instanțe.

Instanța de apel a indicat și următoarele probe: procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 01.08.2017, de la Cujba Maria (f.d.7); plângerea de la Cujba Maria, adresate IP Orhei din 25.07.2017 (f.d.9); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 iulie 2017, efectuat la locul comiterii infracțiunii și anume la domiciliul cet. Cujba Maria Alexandru din xxxx (f.d.10); copia certificatului de moștenitor testamentar din 11.11.2016, pe numele lui Cujba Maria (f.d.13); copia testamentului din numele lui Postica Alexandr din 15.02.2016 (f.d.14); copia certificatului eliberat la 22.11.2016, de Oficiul cadastral teritorial Orhei, filiala ÎS Cadastru (f.d.15); copia certificatului de moștenitor legal din 05.09.2016, pe numele lui Cujba Maria (f.d.16); copia certificatelor eliberate la 09.09.2016, de Oficiul cadastral teritorial Orhei, filiala ÎS Cadastru, asupra bunului imobil cu număr cadastral nr. xxxx, nr. xxxx, și nr. xxxx, pe numele lui Cujba Maria (f.d.17-19); procesul-verbal de confruntare din 29 august 2017, efectuat între martorul Cujba Dumitru și Postica Natalia (f.d.37); copia pașaportului pe numele lui Postica Nicolae, din care se reține că în perioada de la 27.01.2017 până la 06.12.2017, Postica Nicolae s-a aflat pe teritoriul țării.

Analizând și apreciind probele administrate, în coroborare cu argumentele invocate în cererea de apel, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este una corectă și argumentată, și aceasta just a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept referitor la învinuirea înaintată inculpatei Postica Natalia.

Instanța de apel a menționat, că potrivit rechizitoriului, inculpatei Postica Natalia îi este incriminată infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, furtul, și anume, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Reieșind din materialele cauzei, precum și declarațiile martorilor și a părții vătămate, instanța de apel a constatat că nu se dovedește faptul că inculpata Postica Natalia a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cauzând daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a menționat, că latura obiectivă a infracțiunii de furt reprezintă fapta prejudiciabilă care constă în sustragerea bunului, urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul ascuns al comiterii infracțiunii.

Prin sustragerea bunului se consideră săvârșită pe ascuns și se califică drept

furt, în baza art.186 Cod penal, dacă a fost săvârșită... în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea; în prezența altor persoane, care observă actul luării bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza necunoașterii de către ele a faptului cui aparțin aceste bunuri sau din cauza creării de către făptuitor a iluziei caracterului legitim al luării bunurilor sau din cauza vârstei minore, a ebrietății, a somnului, a unei boli psihice oria unei alte stări specifice în care se află aceste persoane.

Totodată, instanța de apel a mai indicat că prin sustragerea se consideră săvârșită de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat în comun doi sau mai mulți autori fără o înțelegere prealabilă între ei, cât și în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea comună a sustragerii.

Potrivit prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, instanța de apel a indicat că în speță, obiectul material al infracțiunii îl constituie un butoi din lemn cu volumul de 250 l., o cadă din lemn cu volumul de 500 l., o cratiță din metal cu volumul de 10 l și 80 borcane din sticlă, care se invocă că aparțineau lui Cujba Maria, ultima, potrivit certificatului de moștenitor testamentar din 11.11.2016, (f.d.13) a moștenit averea succesorală, și anume: casa părintească, construcțiile accesorii și terenuri cu destinație pentru construcții, amplasate în satul Voroteț r-nul Orhei, care au aparținut defunctului Postica Alexandr.

Prin urmare, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a stabilit că din declarațiile părții vătămate Cujba Maria și martorilor Postica Nicolae, Cujba Dumitru, Boțolan Vera, Dubinina Maria, Arvat Mariana și Caraman Natalia, cercetate în ședința de judecată a instanței de fond, urmează că, Postica Ion, a locuit și locuiește până la moment în casa părintească din satul Voroteț raionul Orhei, care o deține în proprietate Cujba Maria, în temeiul certificatului de moștenitor testamentar din 11.11.2016, și certificatelor eliberate la 09.09.2016, de Oficiul cadastral teritorial Orhei, filiala ÎS Cadastru, asupra bunului imobil cu număr cadastral nr. xxxx, nr. xxxx și nr. xxxx, pe numele lui Cujba Maria (f.d.17-19), iar Postica Ion, a administrat bunurile din gospodărie, cu consimțământul lui Cujba Maria.

Instanța de apel a stabilit, că din declarațiile martorilor Postica Nicolae, Boțolan Vera, Dubinina Maria, Arvat Mariana și Caraman Natalia date în ședința instanței de fond, urmează că, Postica Ion, administrând bunurile din gospodăria părintească, le ducea de acasă, acestea coroborând cu declarațiile date de inculpata Postica Natalia, în ședința de judecată, prin urmare acestea corect au fost reținute de către instanța de fond ca fiind veridice și consecvente.

De asemenea, instanța de apel a reținut că partea vătămată Cujba Maria și martorul Postica Ion, sunt frați, iar martorul Cujba Dumitru, este nașul de cununie a lui Cujba Maria, și, deși au dat declarații consecutive și care coroborează între ele, precum că ... Postica Natalia împreună cu fiul ei Postica Andrian, iar ulterior a

declarat că, cu Postica Ion, prin acces liber în gospodăria lui Cujba Maria din satul Voroteț raionul Orhei, au sustras un butoi din lemn, o cadă din lemn, o cratiță din metal și borcane din sticlă, ..., totuși, acestea sunt în contradicție cu declarațiile martorilor acuzării, Postica Nicolae, Boțolan Vera, Dubinina Maria, Arvat Mariana și Caraman Natalia, care au menționat că, Postica Ion singur, cu căruța i-a adus la domiciliul lui Postica Natalia, o cadă și un butoi mai mic, și care suplimentar confirmă poziția inculpatei Postica Natalia, care a declarat că, ... nu a comis furtul de butoi și cadă, sau alte bunuri din gospodăria lui Cujba Maria, acestea fiind aduse de Postica Ion, la domiciliul acesteia.

Instanța de apel a constatat, că partea vătămată Cujba Maria nu a fost martor ocular al cazului, cunoscând despre presupusele circumstanțe din spusele martorilor Cujba Dumitru, care îi este naș de cununie și Postica Ion, care îi este frate, și acestea nu scot în evidență careva împrejurări, care să confirme învinuirea adusă inculpatei, ci dimpotrivă, acestea confirmă suplimentar faptul că, declarațiile acestora sunt pătinoare părții vătămate Cujba Maria.

Instanța de apel a mai precizat, ca fiind neveridice declarațiile martorului Postica Ion, de învinovățire a inculpatei, precum că „...fratele său Postica Nicolae nu era acasă în ziua când a dus cada și polobocul la Postica Natalia, fiind la lucru peste hotare...”, întrucât, potrivit materialelor cauzei și anume informației din pașaportul pe numele lui Postica Nicolae, se reține că, în perioada de la 27.01.2017 până la 06.12.2017, Postica Nicolae s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, deci era acasă, fapt confirmat de inculpata Postica Natalia și martorul Dubinina Maria. Mai mult, se atestă că Postica Nicolae, l-a ajutat pe Postica Ion să dea jos din căruță poloboacele, ceea ce exclude, careva implicare a inculpatei Postica Natalia, la aceste acțiuni pretins ilegale.

Instanța de apel a constatat că, versiunea inculpatei este una veridică, având acoperire probatorie, care se confirmă prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauza penală, iar declarațiile părții vătămate și a martorilor Cujba Dumitru și Postica Ion, ca fiind subiective și pătinoare, aceste declarații nu sunt confirmate prin alte probe administrate, fiind în contradicție cu declarațiile martorilor Postica Nicolae, Boțolan Vera, Dubinina Maria, Arvat Mariana și Caraman Natalia și a inculpatei Postica Natalia.

Așadar, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente pentru confirmarea învinuirii înaintate inculpatei Postica Natalia, or în speță prima instanță a stabilit că Postica Natalia, acceptând butoiul și cada, care i-au fost aduse de Postica Ion, dar care ulterior, s-a stabilit a fi a lui Cujba Maria, ar fi comis o infracțiune de furt, la caz se relevă lipsa laturii obiective a infracțiunii incriminate, deoarece inculpata nu a sustras careva bunuri în mod ascuns și nu a cauzat careva prejudicii patrimoniale.

Nu s-a confirmat faptul că, inculpata Postica Natalia, ar fi acționat cu intenție, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, ar fi prevăzut urmările prejudiciabile, ar fi dorit sau admis în mod conștient survenirea unor asemenea urmări și astfel, acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate, iar vinovăția acesteia nu este dovedită.

Instanța de apel a conchis că, prin prisma materialului probator administrat în cauza penală, se atestă faptul că poziția acuzării este una lipsită de suport juridic, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că fapta inculpatei nu

întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, soluția primei instanțe privind achitarea inculpatei de sub învinuirea înaintată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, este una corectă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de apel a menționat că prima instanță justificat și întemeiat nu a dispus încasarea acestora, or, în speță, faptele imputate inculpatei Postica Natalia nu întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute la art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel.

În argumentarea recursului menționează că, instanța de apel nu a supus verificării probele prezentate în sprijinul acuzării, făcând trimitere la argumentele indicate în sentință și care au fost puse la baza achitării lui Postica Natalia, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Astfel, consideră că instanța de apel a apreciat greșit probele acuzării și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, or, aceasta nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Sușține că instanțele de fond, contrar prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, au apreciat doar unele probe care în opinia acestora dovedesc nevinovăția, iar instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat probele expuse în apelul procurorului care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În opinia acuzării, instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor fiecărui martor separat și toate în coroborare, inclusiv cu declarațiile martorilor apărării.

Consideră că declarațiile martorilor Postica Nicolae, Boțolan Vera, Dubinina Maria, Arvat Mariana și Caraman Natalia nu pot fi puse la baza sentinței de achitare a inculpatei întrucât martorii nu cunosc circumstanțele cauzei, iar declarațiile acestora contravin declarațiilor părții vătămate Cujba Maria și a martorilor Cujba Dumitru și Potica Ion, care au comunicat că infracțiunea de sustragere a fost comisă anume de către inculpata Postica Natalia împreună cu Postica Ion.

Mai indică că declarațiile inculpatei nu pot fi apreciate ca fiind veridice, or, acestea au scop de apărare.

Astfel precizează acuzarea că aceste argumente au fost invocate în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel nu s-a expus.

6. Avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia.

În argumentarea referinței menționează, că instanța de apel a cercetat și apreciat totalitatea probelor din dosar, și a constatat nevinovăția lui Postica Natalia învinuită în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în

raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, procurorul a invocat în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții acuzării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile părții acuzării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că partea acuzării a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului

în sensul formulat.

Totodată, Colegiul penal atestă că procurorul nu a oferit o susținere argumentată a temeiului precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, întrucât în conținutul recursului nu a fost expuse motivele concrete din apelul acuzatorului de stat asupra cărora instanța de apel nu s-a expus și nu a oferit nici o apreciere, astfel atestându-se invocarea declarativă a respectivului temei.

Cu referire la alegațiile procurorului precum că instanța de apel urma să ia în considerație declarațiile părții vătămate Cujba Maria și a martorilor Cujba Dumitru și Potica Ion, Colegiul penal le apreciază critic și menționează că potrivit art.26 alin.(2) și (3), art.27 Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Potrivit art.99 alin.(2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Mai mult, dezacordul recurentului cu aprecierile instanțelor asupra probatoriului administrat nu pot fi reținute, or, la etapa judecării cauzei în ordine de recurs ordinar, nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond și de apel care au competența de a judeca fondul cauzei.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de grad inferior de jurisdicție, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate și recalificate la faza judecării.

Totodată, Colegiul penal a constatat că la judecarea respectivei cauze penale, instanța de apel a aplicat corespunzător prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, și a cercetat toate probele, sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că de către instanța de apel nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța

de recurs.

Cât privește argumentul recurentului precum că neîntemeiat instanța de apel a conchis asupra temeiniciei soluției primei instanțe de achitare a lui Postica Natalia de sub învinuirea înaintată în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, invocând că la caz s-a demonstrat că acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii de furt, Colegiul penal reține că aceasta constituie o interpretare subiectivă a procurorului, or, în speță s-a constatat cu certitudine că învinuirea înaintată lui Postica Natalia în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii de furt, nu și-a găsit confirmare, deoarece Postica Natalia, acceptând butoiul și cada, care i-au fost aduse de Postica Ion, dar ulterior, s-a stabilit a fi a lui Cujba Maria, astfel, se relevă lipsa laturii obiective a infracțiunii incriminate, întrucât inculpata nu a sustras careva bunuri în mod ascuns și nu a cauzat careva prejudicii patrimoniale. Aceste constatări având acoperire probatorie, așa cum a indicat instanța de apel, coroborează cu celelalte probe, inclusiv cu declarațiile martorilor Postica Nicolae, Boțolan Vera, Dubinina Maria, Arvat Mariana și Caraman Natalia, care au declarat că, Postica Ion singur, cu căruța i-a adus la domiciliul lui Postica Natalia, o cadă și un butoi mai mic, și care suplimentar confirmă poziția inculpatei Postica Natalia, care a declarat că, ... nu a comis furtul de butoi și cadă, sau alte bunuri din gospodăria lui Cujba Maria, acestea fiind aduse de Postica Ion, la domiciliul acesteia, din care motiv Postica Natalia a fost achitată.

Colegiul penal consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Relevant, la caz, Colegiul penal constată și faptul că, temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Postica Natalia xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie